

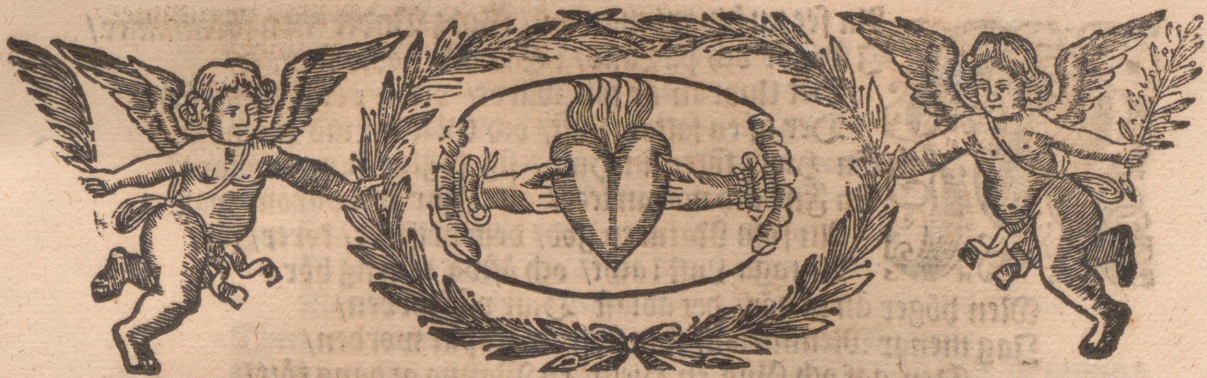
Ächta-kärleekz vnderwerck, kort- och enfaldeligen betrachtade när ehreborne...

Alm, Magnus C.,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

ACHTA, RÄKLERZ
BRUDERERER /
Kort och enfaldigen berrachtade

När
Ehrebome / Achtad och Wälförständige

Mr. R O B E R T

W A N N A N D E N /

Förnäm Riöp och Handelsman vthi
Stapelstaden Å B D /

B R U D G U M M E N :
Sampt

Ehreborna / Gudsfruchtiga och mycket Dygderiska
MATRONA,

Mrs. W A N N A N D E N

B R U D E N /

B R U D E N ;

Hwar andra vthi den Heliga Trefaldigheez Namn /
wid förnämnt och mycket hederligt Folckz Sammantomst den 27.
Aprilis Åhr 1686. en trogen Achta Wänstap tillfode.

Tryckt i Å. B. D. / af Johan Winter /
Kongl. Bosttr.

148

1686

An see nu hwart man wil/ Gudz Under man förnimmer/
I skogar och på Land/ i Siö och floder simmer/
Det Undran är fast wärdt/ det rart och sälsynt är/
Der af en fattar Lust/ och Glädie. Liud frambrar.
En Hiort söker sin Hind/ sig foglar sammanpara/
En Fisk äth matan leer/ all Diur wil parom wara:
Allt som Naturen god/ dem drifwer/ förer/ för/
At taga Lust i achi/ och öfwa som sig bör.

Men höger än tā går/ det ädlast Diur på Jorden/
Jag menar Menniskan/ som sidst är skapat worden/
Den gaf och Gud en Hielp/ en Manna af hans kött/
Den äfwen och så wärd des Syda soff fast sött;
Dch Gud som Adam gaf/ än Mannom Hustru gifwer/
Den huus wäl förestår/ och Ensligheet fördrifwer/
Den wäl kan reda maat/ och bruggia Döl med Must/
Dch vthi allo wist förblifwer mannens Lust.

Exempel hafwom wij/ i Dag det see wij hända /
Hur Gud allena må **ACHA-KARLEK** vptända /
I det Gud har nu wist wär **BRUDGUM WARGENJW**
Af Dngd och Ehrbart Sinn til kära **BRUDEN** sin!

En From Matrona den medh **Unctio**. Ständ Gudh rihsat/
Den Gudh på denne Dag med Lust och ärher liffat;
Så handlar Gudh med of/ der största Sorger är/
Dher Gudh och jämlikt Tröst i sinom tydh består:
Han kan bäst drifwa Sorg/ trösta den han bedröfwat /
Som det och nogsampt har wär dngdig **BRUD** bepröfwat:
Hwar Gudh ger Matan sin/ Her **BRUDGUM** sanna må /
Som nu sin kära **BRUD**/ **BRUD BRUDGUMME** må få.

Gudz underliga Råd wij kunnom ej nog tänckia /
Dhe måste blifwa ett/ dhem Gudh wil sammansänckia/
Dem Gudh trolofwat haar/ dhe wifes och i hoop/
Dhe fölia och hwar ann til Döde. Griff och Groop:

En Under. Kärlek reen kan twänne hiertan eena
Dch sammanbinda så/ dhe i den Kärlek reena
Til taga Dagh från Dagh / at Achta. Kärlek floor
An större dagelig i hiertat dheras groor.

Hwar före iagh så glad/mon Eder här til skrifwa
BRUDGUM så wäl som **BRUD** Enckönstan skuldig gifwa/
At alt godt fölia må Ehr Wänskap til en Lööd/
Jag slutar och min Dicht medh denna korta Böön.

At Gudh af Himmel mild/ wälsignelse Ehr sänder/
All Dncka och Nödh från Eder nådigt wänder.
Ehr Wandel gör sig tack/ Ehr Handel lyckelig/
Dch Ehr i alt Ehet Boo wälsignar wiserlig!

Ehr Achta. Sång med Gudh må blomstras/ slächten öka/
Med Söner en och två/ med döttrar dhe dher söka/
Dch Far och Moder liff här blifwa Eder Roo/
Til des **J** samptelig må sidst i Himmel boo!

Dhe heberwårde Contrahenterna til wälmenn tiensf

af

Reg. Stip.

MAGNO C. **W**

Wes. Smol.

Ulycklig af Gudh den är til Werlden födder worden/
 Lycklig man säja må/ den framwäxer på Jorden/
 Hwaris åhr så taga til/den så sin styrckio taar/
 Han och af Barndom sin kan hugna Moor och Jaar:
 Så är der Frögd och Lust/ så fatta många Wiening/
 Om hans framstegh och Lopp/ om Dngd och konstz förening/
 I samme ynge Dräng/ den lyckan är wäl när/
 När han Gudh fruchta må/ och Gudh lyckan består:
 Then må så blifwa Man/ isit Stånd lycklig stanna:
 Som det iag och så troor / Her **WONBRÖDER** I samma:
 Thet säja må medh Skäl i sligt och andra Fall/
 Medh mig rätt hwar och en om Eder lefnad all.
 In hugnas iagh des mehr/ och Eder så tiltalar /
 Som ifrån Barndom Ehr / haar hälsst besökt dhe dalar
 Der Last haar fångert Brist/ der Dngden hemtwist bafft/
 Der odngd intet fants/ men åhrlig wånstaps Safft:
 In I des bättre tänkt ett dngdigt Hierto winna/
 Det Ehr må gifwa Lust/ ther I reen kärleek finna;
 Och see/ det går och så/ **BRUDEN** för Eder står/
 En from och dngdig **SJAL**/ thet hugnar Slächten wår:
BRUDEN nu tröstad är; in glädia sig des Wänner /
 Och iag bepriffar migh/ så wäl som andra Fränder
 Här af förnögd och glad/ i alla mätto frij/
 För ond onwänners List/ och annat lappertij/
 Som the vthspruta/ ströd/och tänckia snart påföra/
 Ut knapt nån lefwa kan / then ondskan ej wil röra /
 Som doch så blifwer stäckt/ när Gudh och dngd med rätt
 Des wälde stympa snart/ vthrota den all stäkt.
 Hwarföre til et Slut Ehr Dngd til större prydna
 Den högste Herren Gudh iag anropar medh wördna;
 Ehr **Brudgumme och Brud** han lede medh sin

Hand/

Wälsigne allestädz i Städer och på Land!
 Ehrs Dngde. Rychte Gudh vthwidge thder långa/
 Ehrs lykta arfwingar Gudh gifwe Eder många/
 The Gudz Wälsignelse/ at Gudh är Eder Blydh/
 Hwar effter annan fort/ bepriffa må althdh!
 Men sedan aldrafidst / när I af ålder mätte/
 Och Edra Kroppar tröte i Grafwen warda säcte/
 Så Siälur Ehr hoos Gudh I Himmel hafwe Frögd/
 Och ewig Dngdalön i salig himmels Högd!

Til willig skyldigheet witnessbörd ensfaldeligen
 skrifwit af Brudgummens SysterSon

JOACHIMO B. CALOANDRO
 Abqant.

Her hafwer iagh wäl lärde / i Dag är en nyy Dag /
 Ehen aldrig wi har haffe / eij så af sådant Slag :
 Men om och gammalt alt är wordet reformera ,
 Eher om iagh thenne gång wil intet discurrera :
 Jag troor then Gambla Werld / så gammal som hon är /
 Om hon än längre står / än äldre blifwa lär.

Hur kommer thet tå til / at Råtenkonsten gambla /
 Eher medh man delar vth / eher medh man plågar sambla /
 Och riktigt taga af / samt konstigt leta vth /
 På mörka stora taal / it wist och endelig slur /
 At then eij hålla syns the gambla street och märken /
 Som man aff Alder haffe i taal på Råten-Banken ;
 Iwå hafwer man iu sagt är Iwå / och intet meer ,
 Eij mindre än som Iwå / som Iwå eij göra fleer :
 Nu säger man at Iwå the äro E / thet ena
 Förmera sig och nu mehr ingen kan förmena .
 Man hafwer fordom sagt / at Siu the äro Siu !
 At Siu och äro Sep the lärde säja nu ;
 Som och Tre gångor Tre allenast Siu the nämna ;
 Ehem iagh i detta måhl wil omdöme mit lemna ;
 Ut Siu mehr intet är än Tre / man vndra må /
 Tre gångor Tre gör Tolf / nu råtnar man och så .
 Jag wil på sådant sätt nu intet räkna mera /
 Men detta önskar iagh / Gudh gör Ehr Et Tu flera !
 At för än Wänan luss af gambla wanan sin
 Han Ellofwa resor får hornen / af önskan min
 Vthi Eher Ehta . Huus man sachta rör på Waggan /
 Och Amman wactna må af flygand styrmans Slaggan ;
 Och at altintet Döll må finnas i eher Doo /
 Men alt gode Ziphertals til lust för eder Broo !
 Eij intet och eij ol thet the komma til gästa /
 Eher wanclar intet stort af önskar godt til bästa ;
 Men Gudh wälsigne Ehr ! förmere Edert Taal !
 Inrymme Eder sidst sin Himmelsk Frögdesaal !

Til skyldig ähretienst wälment / Gåst. Bodz. Nolligheet
 och trogen lyckönskan skrifwit af
ANDRES BARKHOLDS SON
 Caloander.

IMMO E. CALOANDRO